

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [δεινός], του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της κόμης ταύτης, της νήσου ταύτης πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν

Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, αεροπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την εσπλαγχνίαν σου, επίβλεψον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των

συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Οτι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ

Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου, τον Κύριον, και πάντα τα εντός μου το ὄνομα το ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σώτερ σώσον ἡμᾶς.

Ευλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τον Κύριον, και μη επιλανθάνου πάσας τας ανταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Κύριος εν τῷ ουρανῷ ἠτοιμάσε τον θρόνον αὐτοῦ, και ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΙΕΡΕΥΣ

Ετι και ἔτι εν ειρήνῃ του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Τῆς Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς και αλλήλους και πάσαν την ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Β' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, ο Θεός ἡμῶν, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας σου φύλαξον, αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οἴκου σου. Σὺ αὐτοῦς ἀντιδόξασον τη θεϊκὴ σου δυνάμει και μη εγκατηλίπης ἡμᾶς τους ἐλπίζοντας ἐπὶ σε.

Οτι σὺν το κράτος και σου ἐστὶν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, του Πατρὸς και του Υἱοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ

Αίνει, ἡ ψυχὴ μου, τον Κύριον, αινέσω Κύριον εν τη ζωὴ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως υπάρχω.

ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῪ

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο αναστάς εκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝῪ

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ο εν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Μακάριος, οὐ ο Θεός Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τον Θεόν αὐτοῦ.

Σώσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ...

Βασιλεύσει Κύριος εις τον αἰῶνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Σώσον, ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ...

Δόξα Πατρὶ, και Υἱῷ, και Ἁγίῳ Πνεύματι,

Και νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος δια την ημετέραν σωτηρίαν σαρκοθήναι εκ της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστέ ο Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

ΙΕΡΕΥΣ

Ετι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Γ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Ο τας κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου τας αιτήσεις παρέχειν επαγγειλάμενος. Αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζωήν αιώνιον χαριζόμενος.

Οτι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Χορός ψάλλει το τροπάριο της ημέρας ή τους Μακαρισμούς και ο Ιερεύς εξέλθετε από το Ιερό για να ποιήσει την μικράν είσοδον.

Εν τη βασιλεία σου μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου.

Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, ότι αυτών εστιν η βασιλεία των ουρανών.

Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται.

Μακάριοι οι πραείς, ότι αυτοί κληρονομήσουσι την γην.

Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, ότι αυτοί χορτασθήσονται.

Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται.

Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται.

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται.

Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών εστιν η βασιλεία των ουρανών.

Μακάριοί εστε, όταν ονειδίσωσιν υμάς, και διώξωσι, και είπωσι παν πονηρόν ρήμα καθ' υμών, ψευδόμενοι ένεκεν εμού.

Χαίρετε και αγαλλιάσθε, ότι ο μισθός υμών, πολύς εν τοις ουρανοίς.

ΙΕΡΕΥΣ

*Τ*ου Κυρίου δεηθώμεν.

*Δ*έσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο καταστήσας εν ουρανοίς τάγματα και στρατιάς Αγγέλων και Αρχαγγέλων, εις λειτουργίαν της σης δόξης, ποιήσον συν τη εισόδω ημών είσοδον αγίων Αγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ημίν, και συνδοξολογούντων την σην αγαθότητα.

Οτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις

τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο δε Ιερεύς ευλογών λέγει:

Ευλογημένη η είσοδος των Αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και υψών το Ευαγγέλιον εκφωνεί:

Σοφία. Ορθοί.

Και ο Χορός ψάλλει το Εισοδικόν

ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Αλληλούϊα.

Ο Χορός ψάλλει το τροπάριο της ημέρας, του Ναού, του Απ. Βαρνάβα και το κοντάκιον της ημέρας ή της εορτής.

Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής, και των πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων Ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστώ τω θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Το μέγα κλέος της Κύπρου, της Οικουμένης τον κήρυκα, των Αντιοχέων τον πρώτον, της χριστωνύμου κλήσεως αρχιτέκτονα, της Ρώμης τον κλεινόν εισηγητήν, και θείον των εθνών σαγηνευτήν, το της χάριτος δοχείον, του Παρακλήτου Πνεύματος τον επώνυμον, απόστολον τον μέγαν, και του θείου Παύλου συνέκδημον, των εβδομήκοντα πρώτον, των δώδεκα ισοστάσιον, πάντες συνελθόντες σεπτώς οι πιστοί, τον Βαρνάβαν άσμασι στέψωμεν, πρεσβεύει γαρ Κυρίω, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

KONTAKION

Προστασία των Χριστιανών ακαταίσχυντε, μεσιτεία προς τον Ποιητήν αμετάθετε, μη παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς· αλλά πρόφθασον ως αγαθή, εις την βοήθειαν ημών, των πιστών κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εις πρεσβείαν, και σπεύσον εις ικεσίαν, ή προστατεύουσα αεί, Θεοτόκε των τιμώντων σε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφείμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβείμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα, εκούσιόν τε και ακούσιον, αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι,

Και νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν

Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

ΙΕΡΕΥΣ: Δύναμις

ΧΟΡΟΣ

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Εν Δεσποτική εορτή ψάλλεται το:

Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε. Αλληλούϊα.

Εν δε τη Γ΄ Κυριακή των Νηστειών, το:

Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου ανάστασιν δοξάζομεν.

Ψαλλομένου του Τρισαγίου παρά των ψάλτων, ο Ιερεύς λέγει

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χερουβίμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Έλλαμνον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόφρονε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φως, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιζον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθεσ ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικάς επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες.

Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΧΟΡΟΣ: Προκείμενον τού Αποστολικού Αναγνώσματος

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Στίχος του Αποστολικού Αναγνώσματος

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία.

ΧΟΡΟΣ: Προς [.....] Επιστολής [δεινός] το Ανάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Το Ανάγνωσμα.

Πληρωθέντος δε του Αποστόλου, ο Ιερεύς, λέγει:

Ειρήνη σοι.

ΧΟΡΟΣ: Και το πνευματί σου

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Μετά των Στίχων.

Καθ' όσον οι ψάλτες ψάλλουν τα αλληλουάρια, ο Ιερεύς θυμιά το Ιερό και όλον τον ναόν.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματι σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εκ του κατά [του διένος] αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Το Ευαγγέλιον.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον^[3].*[και μετά από κάθε αίτηση]*

Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών *[του διένος]*, και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητας.

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη κόμη ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του αγίου ναού τούτου.

Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιόμων κτιόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.

Και όταν έχει μνημόσυνον

Έτι δεόμεθα υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του κεκοιμημένου δούλου του Θεού *[δεινός]*, και υπέρ του συγχωρηθήναι αυτό παν πλημμέλημα εκούσιον τε και ακούσιον.

Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχουν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Όσοι πιστοί

Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

ΠΡΩΤΗ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Συ Κύριε, κατέδειξας ημίν το μέγα τούτο της σωτηρίας μυστήριον, συ κατηξίωσας ημάς τούς ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργούς του αγίου σου θυσιαστηρίου, συ ικάνωσον ημάς, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, εις την διακονίαν ταύτην, ίνα, ακατακρίτως στάντες ενώπιον της αγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αινέσεως, συ γαρ ει ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. Δος, Κύριε, και υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων, και των του λαού αγνοημάτων, δεκτήν γενέσθαι την θυσίαν ημών, και ευπρόσδεκτον ενώπιόν σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι και ἔτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.

Ἀντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Σοφία.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ο Θεός, ο επισκεψάμενος εν ελέει και οικτιρμοίς την ταπείνωσιν ημών, ο στήσας ημάς τούς ταπεινούς, και αμαρτωλούς, και αναξίους δούλους σου, κατενώπιον της αγίας δόξης σου λειτουργείν τω αγίω σου θυσιαστηρίω, συ, ενίσχυσον ημάς, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, εις την διακονίαν ταύτην και δος ημίν λόγον εν ανοίξει του στόματος ημών, εις το επικαλείσθαι την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος επί των μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Ὅπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπωμεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ο Χορός ψάλλει το Χερουβικόν Ὑμνον.

Οι τα Χερουβείμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν νυν βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τον βασιλεία των όλων υποδεξόμενοι.

Σ' αυτό το σημείο ο Χορός κάνει μια παύση για να ποιήσει ο Ιερεύς την Μεγάλην Είσοδον με τα Άγια Δώρα. Και όταν εισέλθει ο Ιερεύς εις το Ιερό, ο Χορός συνεχίζει

Ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Αλληλουϊα. Αλληλουϊα. Αλληλουϊα.

Καθ' όσον ψάλλετε το Χερουβικόν Ὑμνον, ο Ιερεύς λέγει μυστικός την ακόλουθη ευχή.

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ ΑΔΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίας και ηδοναίς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν, ή λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης, το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν, και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Αλλ' όμως, δια την άφρατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, απρέπτως και αναλλοιώτως γεγονόςας άνθρωπος και αρχιερεύς ημών ερημάτισας, και της λειτουργικής ταύτης και αναιμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν, ως Δεσπότης των απάντων. Συ γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί θρόνου Χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος, και βασιλεύς του Ισραήλ, ο Μόνος Άγιος και εν αγίοις αναπαύομενος, σε τοίνυν δυσωπό τον μόνον αγαθόν και ευήκοον, επίβλεψον επ' εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλόν σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς, και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη αγία σου ταύτη τραπέζη και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου Σώμα και το τίμιον Αίμα. Σοι γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα και δέομαί σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παιδων σου, αλλ' αξίωσον προσενεχθήναι σοι υπ' εμού του αμαρτωλού και αναξίου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Συ γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και μετά την ευχή, ο Ιερεύς λέγει το Χερουβικόν Ὑμνον τρεις φορές κάνοντας και τρεις μετάνοιες. Μετά λαμβάνει το θυμιατό και ευλογεί κατά το συνήθης τρόπο, θυμιά την Αγίαν Τράπεζα, την Πρόθεσιν, το Εικονοστάσι και το λαό λέγοντας μυστικός το 'Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι' και τον 50^{ον} ψαλμον. Ο Ιερεύς προσκυνώντας τρις προ της αγίας Τραπέζης και ασπαζόμενος το Αντιμήνσιον και την αγίαν Τράπεζα, λέγει καθ' εαυτού τα τροπάρια ταύτα

Ἡμαρτον εις σε Σωτήρ, ως ο άσωτος υιός, δέξα με Πάτερ μετανοούντα, και ελέησον με ο Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ιλάσθητί μοι, ώσπερ εκείνω και ελέησον με ο Θεός

Και από της Ωραίας Πύλης προς τον λαόν, υποκλινόμενος προς συγχώρησιν λέγει

Τοις μισούσι και αγαπώσιν ημάς, ο Θεός, συγχώρησον.

Και απέρχεται εις την ιεράν Πρόθεσιν λέγοντας

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. [3]

Και άρας τον Αέρα και θυμιά αυτό, και επιτίθησι επί τους ώμους του λέγων

Εν ειρήνη επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.

Και θυμιά τα χέρια του, λαβών το άγιον Δισκάριον και το άγιον Ποτήριον λέγει

Ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμώ, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.

Όταν δε ο Χορός είπη το «Ός τον βασιλέα τον όλων υποδεξόμενοι» εξέρχεται από της βορείας πύλης προπορευομένων εξαπτερύγων, λαμπάδων και θυμιατηρίου και ποιεί την Μεγάλην Είσοδον λέγοντας μεγαλοφώνως

Πάντων υμών, μνησθείη Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εισερχόμενος εις το ιερό Βήμα αποθέτει τα άγια επί της αγίας Τραπέζης και αίρει από αυτά τα καλύμματα τίθει αυτά εις το άνω μέρος της αγίας Τραπέζης. Είτα λαβών τον Αέρα από τους ώμους του, το θυμιά και σκεπάζει δι' αυτού τα Άγια λέγων

ΙΕΡΕΥΣ

Ο ευσχήμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντον σου σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρόμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

Και λαμβάνων το θυμιατήριον, θυμιά τα Άγια λέγων

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιων και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους και ελέησον με ο Θεός.

Και λέγει την ευχήν ταύτην

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ

Κύριε ο Θεός ημών, ο κτίσας ημάς και αγαγών εις την ζωήν ταύτην, ο υποδείξας ημίν οδούς εις σωτηρίαν, ο χαρισάμενος ημίν ουρανίων μυστηρίων αποκάλυψιν, συ ει ο θέμενος ημάς εις την διακονίαν ταύτην έν τη δυνάμει του Πνεύματός σου του Αγίου, Ευδόκησον δη, Κύριε, του γενέσθαι ημάς διακόνους της καινής σου Διαθήκης, λειτουργούς των αγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ημάς προσεγγίζοντας τω αγίω σου θυσιαστηρίω, κατά το πλήθος του ελέους σου, ίνα γενόμεθα άξιοι τού προσφέρειν σοι την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων, και των του λαού αγνοημάτων, ην προσδεξάμενος εις το άγιον, υπερουράνιον και νοερόν σου θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος, Επίβλεψον εφ' ημάς, ο Θεός, και έπιδε επί την λατρείαν ημών ταύτην, και πρόσδεξαι αυτήν, ως προσεδέξω Άβελ τα δώρα, Νώε τας θυσίας, Αβραάμ τας ολοκαυτώσεις, Μωϋσέως και Ααρών τας ιερωσύνας, Σαμουήλ τας ειρηνικούς. Ως προσεδέξω εκ των αγίων σου Αποστόλων την αληθινήν ταύτην λατρείαν, ούτω και εκ των χειρών ημών των αμαρτωλών πρόσδεξαι τα δώρα ταύτα, εν τη χρηστότητί σου, Κύριε, ίνα, καταζιωθέντες λειτουργείν αμέμπτως τω αγίω σου θυσιαστηρίω, εύρωμεν τον μισθόν των πιστών και φρονίμων οικονόμων, εν τη ημέρα τη φοβερά της ανταποδόσεώς σου της δικαίας.

Και άμα λήξει του Χερουβικού ύμνου λέγει

Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε ελέησον. **Και μετά από κάθε αίτηση.**

Υπέρ των προτεθέντων τιμίων δώρων, τού Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθίηαι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Π**αράσχου Κύριε. **[και μετά από κάθε αίτηση]**

Αγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεςιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου

αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογία την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Δια των οικτιρμών του μονογενοῦς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ευλογών ο Ιερεύς τον λαόν λέγει

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομονοία ομολογήσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Ο Ιερεύς προσκυνεί τρις λέγων καθ' εαυτού

ΙΕΡΕΥΣ

Αγαπήσω σε, Κύριε, η ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Τας θύρας, τας θύρας. Εν σοφία πρόσχωμεν.

Και ο Ιερεύς, ο Χορός και όλος ο λαός λέγουν το Σύμβολον της Πίστεως.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανοῦς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν δια των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν, την αγίαν αναφοράν, εν ειρήνη προσφέρειν.

ΧΟΡΟΣ

Ελεον ειρήνης, θυσίαν αιnéσεως.

ΙΕΡΕΥΣ

Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και του Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών.

Και βλέπων προς τον λαόν, ευλογεί αυτόν.

ΧΟΡΟΣ

Και μετά του πνεύματός σου.

Ο Ιερεύς υψών τας χείρας του εκφωνεί
ΙΕΡΕΥΣ

Ανω σχώμεν τας καρδίας.

ΧΟΡΟΣ

Έχομεν προς τον Κύριον.

Και βλέπων προς την εικόνα του Χριστού λέγει

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ

Άξιον και δίκαιον εστί.

Ο Ιερεύς απάρχεται της αγίας Αναφοράς
ΙΕΡΕΥΣ

Οων, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ προσκυνητέ, άξιον ως αληθώς, και δίκαιον και πρόπον τη μεγαλοπρεπεία της αγιωσύνης σου, σε αινείν, σε υμνείν, σε ευλογείν, σε προσκυνείν, σόι ευχαριστείν, σε δοξάζειν τον μόνον όντως όντα Θεόν, και σόι προσφέρειν εν καρδία συντετριμμένη, και πνεύματι ταπεινώσεως την λογικήν ταύτην λατρείαν ημών, ότι συ ει ο χαρισάμενος ημίν την επίγνωσιν της σης αληθείας, Και τις ικανός λαλήσαι τας δυναστείας σου; ακουστάς ποιήσαι πάσας τας αιnéσεις σου; ή διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου εν παντί καιρώ; Δέσποτα των απάντων, Κύριε ουρανού και γης, και πάσης κτίσεως, ορωμένης τε και ουχ ορωμένης, ο καθημένος επί θρόνου δόξης, και επιβλέπων αβύσσους, άναρχε, άόρατε, ακατάληπτε, απεριγραπτε, αναλλοιώτε, ο Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του μεγάλου Θεού και Σωτήρος, της ελπίδος ημών, ος εστιν εικόν της σης αγαθότητος, σφραγίς ισότυπος, εν εαυτώ δεικνύς σε τον Πατέρα, Λόγος ζων, Θεός αληθινός, η προ αιώνων σοφία, ζωή, αγιασμός, δύναμις, το φως το αληθινόν, παρ' ου το Πνεύμα το άγιον εξεφάνη, το της αληθείας Πνεύμα, το της υιοθεσίας χάρισμα, ο αρραβών της μελλούσης κληρονομίας, η απαρχή των αιωνίων αγαθών, η ζωοποιός δύναμις, η πηγή του αγιασμού, παρ' ου πάσα κτίσις λογική τε και νοερά, δυναμουμένη, σόι λατρεύει, και σοι την αϊδιον αναπέμπει δοξολογίαν, ότι τα σύμπαντα δούλα σα, Σε γαρ αινούσιν Άγγελοι, Αρχάγγελοι, θρόνοι, Κυριότητες, Αρχαί, Εξουσίαι, Δυνάμεις, και τα πολυόματα Χερουβείμ, Σοι παρίστανται κύκλω τα Σεραφείμ, εξ πτέρυγες τω ενί, και εξ πτέρυγες τω ενί, και ταις μεν δυσί κατακαλύπτουσι τα πρόσωπα εαυτών, ταις δε δυσί τους πόδας, και ταις δυσί πετόμενα, κέκραγεν έτερον προς το έτερον, ακαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

ΧΟΡΟΣ

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, Πλήρης, ο ουρανόσ και η γη της δόξης σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά ο εν τοις υψίστοις.

ΙΕΡΕΥΣ

Μετά τούτων των μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνηρωπε, και ημείς οι αμαρτωλοί βοώμεν και λέγομεν, Άγιος ει, ως αληθώς, και πανάγιος, και ουκ εστι μέτρον τη μεγαλοπρεπεία της αγιωσύνης σου, και όσιος εν πάσι τοις έργοις σου, ότι εν δικαιοσύνη και κρίσει αληθινή πάντα επήγασες ημίν, πλάσας γαρ τον άνθρωπον, χουν λαβών από της γης, και εικόνη τη ση, ο Θεός, τιμήσας, τέθεικας αυτόν εν τω Παραδείσω της τρυφής, αθανασίαν ζωής, και απόλαυσιν αιωνίων αγαθών, εν τη τηρήσει των εντολών σου, επαγγειλάμενος αυτό, αλλά παρακούσαντα σου του αληθινού Θεού, του κτίσαντος αυτόν, και τη απάτη του όφεως υπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοις οικείοις αυτού παραπτώμασιν, εξώρισας αυτόν εν τη δικαιοκρισία σου, ο Θεός, εκ του Παραδείσου εις τον κόσμον τούτον, και απέστρεψας εις την γην εξ ης ελήφθη, οικονομών αυτό την εκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, την εν αυτό τω Χριστώ σου, ου γαρ απεστρόφης το πλάσμα σου εις τέλος, ο εποίησας, αγαθέ, ουδέ επελάθου έργου χειρών σου, αλλ' επεσκέψω πολυτρόπως, δια σπλάγχνα ελέους σου, Προφήτας εξαπέστειλας, εποίησας δυνάμεις δια των

Αγίων σου, των καθ' εκάστην γενεάν ευαρεστησάντων σοι, ελάλησας ημίν δια στόματος των δούλων σου των Προφητών, προκαταγγέλλων ημίν την μέλλουσαν έσεσθαι σωτηρίαν, νόμον έδωκας εις βοήθειαν, Αγγέλους επέστησας φύλακας, Ότε δε ήλθε το πλήρωμα των καιρών, ελάλησας ημίν εν αυτώ τω Υιώ σου, δι' ου και τούς αιώνας εποίησας, ος, ων απάγαυσμα της δόξης σου, και χαρακτήρ της υποστόσεώς σου, φέρων τε τα πάντα τω ρήματι της δυνάμεως αυτού, ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα σοί τω Θεώ και Πατρί, αλλά, Θεός ων προαιώνιος, επί της γης ώφθη, και τοις ανθρώποις συνανεστρόφη, και εκ Παρθένου αγίας σαρκωθείς, εκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τω σώματι της ταπεινώσεως ημών, ίνα ημάς συμμόρφους ποιήση της εικόνας της δόξης αυτού, Επειδή γαρ δι' ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και δια της αμαρτίας ο θάνατος, ηυδόκησεν ο μονογενής σου Υιός, ο ων εν τοις κόλποις σου του Θεού και Πατρός, γενόμενος εκ γυναικός, της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος υπό νόμον, κατακρίναι την αμαρτίαν εν τη σαρκί αυτού, ίνα οι εν τω Αδάμ αποθνήσκοντες, ζωοποιηθώσιν εν αυτώ τω Χριστώ σου, και εμπολιτευσάμενος τω κόσμω τούτω, δούς προστόγματα σωτηρίας, αποστήσας ημάς της πλάνης των ειδώλων, προσήγαγε τη επιγνώσει σου του αληθινού Θεού και Πατρός, κτησάμενος ημάς εαυτώ λαόν περιούσιον, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, και καθάρισας εν ύδατι, και αγιάσας τω Πνεύματι τω αγίω, έδωκεν εαυτόν αντάλλαγμα τω θανάτω, εν ω κατειχόμεθα, πεπραμένοι υπό την αμαρτίαν, και κατελθών δια του Σταυρού εις τον Άδην, ίνα πληρώση εαυτού τα πάντα, έλυσε τας οδύνας του θανάτου, και αναστάς τη τρίτη ημέρα, και οδοποιήσας πάση σαρκί την εκ νεκρών Ανάστασιν, καθότι ουκ ην δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής, εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα η αυτός τα πάντα εν πάσι πρωτεύων, και ανελθών εις τους ουρανούς, εκάθισεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης σου εν υψηλοίς, ος και ήξει, αποδούναι εκάστω κατά τα έργα αυτού, Κατέλιπε δε ημίν υπομνήματα του σωτηρίου αυτού πάθους ταύτα, α προτεθείκαμεν ενώπιόν σου, κατά τας αυτού εντολάς, Μέλλον γαρ εξιέναι επί τον εκούσιον, και αιόδιμον και ζωοποιόν αυτού θάνατον, τη νυκτί, η παρεδίδου εαυτόν υπέρ της του κόσμου ζωής, λαβών άρτον επί των αγίων αυτού και αχράντων χειρών, και αναδείξας σοι τω Θεώ και Πατρί, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας.

Έδωκε τοίς αγίοις αυτού Μαθηταίς και Αποστόλοις, ειπών· Λάβετε, φάγετε. Τούτο μου εστί το Σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεςιν αμαρτιών.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ομοίως και το ποτήριον εκ τού γεννήματος τής αμπέλου λαβών, κεράσας, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας.

Έδωκε τοίς αγίοις αυτού Μαθηταίς και Αποστόλοις, ειπών· Πίετε εξ αυτού πάντες. Τούτο εστί τό Αίμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ ημών και πολλών εκχυνόμενον εις άφεςιν αμαρτιών.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Ιερεύς κλινόμενος την κεφαλήν λέγει την ευχήν ταύτην

Τούτο ποιείτε εις την εμήν ανάμνησιν, οσάκις γάρ άν εσθήητε τόν Άρτον τούτον, και τό Ποτήριον τούτο πίνητε, τόν εμόν θάνατον καταγγέλλετε, την εμήν Ανάστασιν ομολογείτε, Μεμνημένοι ούν, Δέσποτα, και ημείς τών σωτηρίων αυτού Παθημάτων, τού ζωοποιού Σταυρού, τής τριήμερου Ταφής, τής εκ νεκρών Αναστάσεως, τής εις ουρανούς Ανόδου, τής εκ δεξιών σου του Θεού και Πατρός Καθέδρας, και τής ενδόξου και φοβεράς δευτέρας αυτού Παρουσίας.

Τα Σα εκ των Σων, σοι προσφέρομεν κατά πάντα, και δια πάντα.

Όταν λέγει ο Ιερεύς «Τα Σα εκ των Σων» υψώνει τα άγια σταυροειδώς, υψών το άγιον Δισκάριον δια της δεξιάς και το άγιον Ποτήριον δια της αριστεράς.

ΧΟΡΟΣ

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών.

ΙΕΡΕΥΣ

Δια τούτο, Δέσποτα, Πανάγιε και ημείς οι αμαρτωλοί και ανάξιοι δούλοι σου οι καταξιωθέντες λειτουργείν τω αγίω σου θυσιαστηρίω, ου δια τας δικαιοσύνας ημών (ου γαρ εποιήσαμεν τι αγαθόν επί της γης), αλλά δια τα έλεη σου και τους οικτιρμούς σου, ους εξέχεας πλουσίως εφ' ημάς, θαρρούντες προσεγγίζομεν τω αγίω σου θυσιαστηρίω, και προθέντες τα αντίτυπα του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, σου δεόμεθα, και σε παρακαλούμεν, Άγιε, Αγίων, ευδοκία της σης αγαθότητος, ελθείν το Πνεύμά σου το Άγιον εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα Δώρα ταύτα, και ευλογήσαι αυτό, και αγιάσαι, και αναδείξαι.

Και ευλογών το άγιον Άρτον λέγει

Τον μεν Άρτον τούτον, αυτό το τίμιον Σώμα τού Κυρίου, και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. **Αμήν.**

Και ευλογών επάνω του αγίου Ποτηρίου λέγει

Το δε Ποτήριον τούτο, αυτό το τίμιον Αίμα του Κυρίου, και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού. **Αμήν.**

Και ευλογών αμφοτέρα τα Άγια λέγει

Τό εκχυθέν υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας. **Αμήν. Αμήν. Αμήν.**

Ημάς δε πάντας, τους εκ του ενός Άρτου και του Ποτηρίου μετέχοντας, ενώσαις αλλήλοις εις ενός Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, και μηδένα ημών εις κρίμα, ή εις κατάκριμα ποιήσαις μετασχείν του αγίου Σώματος, και Αίματος του Χριστού σου, αλλ' ίνα εύρωμεν έλεον και χάριν μετά πάντων των, Αγίων, των απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Και λαβών το θυμιατήριον, θυμιά τα Άγια τρις επί τρίτον λέγων εκφώνως

Εξαιρέτως της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

ΧΟΡΟΣ

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις. Αγγέλων το σύστημα και ανθρώπων το γένος, ηγιασμένε ναέ και παράδεισε λογικέ, παρθενικόν καύχημα, εξ ης Θεός εσαρκώθη και παιδίον γέγονεν, ο προ αιώνων υπάρχων Θεός ημών, την γαρ σην μήτραν θρόνον εποίησε, και την σην γαστέρα πλατυτέρα ουρανών απειργάσατο. Επί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Του Αγίου Ιωάννου, Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου (του δεινός), ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων σου των Αγίων, ων ταις ικεσίαις επίσκεψαι ημάς, ο Θεός,

Και μνήσθητι πάντων των προκεκοιμημένων επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου (και μνημονεύει ενταύθα ονομαστί και ων βούλεται τεθνεώτων), και ανάπαυσον αυτούς, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου,

Έτι σου δεόμεθα, Μνήσθητι, Κύριε, της Αγίας σου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, της από περάτων έως περάτων τής οικουμένης, και ειρήνευσον αυτήν, ην περιποιήσω τω τιμίω Αίματι του Χριστού σου, και τον άγιον Οίκον τούτον στερέωσον μέχρι της συντελείας του αιώνος.

Μνήσθητι, Κύριε, των τα Δώρα σοι ταύτα προσκομισάντων, και υπέρ ων, και δι' ων, και εφ' οίς αυτά προσεκόμισαν, Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων, και καλλιεργούντων εν ταις αγίαις σου Εκκλησίαις και μεμνημένων των πενήτων, Αμειψαι αυτούς τοις πλουσίοις σου και επουρανίοις χαρίσμασι, χάρισαι αυτοίς αντί των επιγείων, τα επουράνια, αντί των προσκαίρων, τα αιώνια, αντί των φθαρτών, τα άφθαρτα, Μνήσθητι, Κύριε, των εν ερημίαις, και όρεσι, και σπηλαίοις, και ταις οπαίς της γης, Μνήσθητι, Κύριε, των εν παρθενία, και ευλαβεία και ασκήσει, και σεμνή πολιτεία διαγόντων.

Μνήσθητι, Κύριε, των ευσεβεστάτων και πιστοτάτων ημών βασιλέων, ους εδικαίωσας βασιλεύειν επί της γης· όπλω αληθείας, όπλω ευδοκίας στεφάνωσον αυτούς· επισκίασον επί την κεφαλήν αυτών εν ημέρα πολέμου· ενίσχυσον αυτών τον βραχίονα· ύψωσον αυτών την δεξιάν· κράτηνον αυτών την βασιλείαν· υπόταξον αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη, τα τους πολέμους θέλοντα· χάρισαι αυτοίς βαθείαν και αναφαίρετον ειρήνην· λάλησον εις την καρδίαν αυτών αγαθά υπέρ της Εκκλησίας σου και παντός του λαού σου, ίνα εν τη γαλήνη αυτών ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι, Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Αρχής και Εξουσίας, και των εν τω παλατίω αδελφών ημών, και παντός του στρατοπέδου. Τους αγαθούς, εν τη αγαθότητί σου διατήρησον, Τους πονηρούς, αγαθούς ποιήσον εν τη χρηστότητί σου,

Μνήσθητι, Κύριε, του περιεστώτος λαού, και των δι' ευλόγους αιτίας απολειφθέντων, και ελέησον αυτούς και ημάς, κατά το πλήθος του ελέους σου, Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού, τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον, τα νήπια έκθρεψον, την νεότητα παιδαγωγήσον, το γήρας περικράτησον, τους ολιγοψύχους παραμύθησαι, τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε, τους πεπλανημένους επανάγαγε, και σύναψον τη Αγία σου Καθολική, και Αποστολική Εκκλησία, Τούς οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον, τοις πλέουσι σύμπλευσον, τοις οδοιπορούσι συνόδευσον, χηρών πρόστηθι, ορφανών υπεράσπισον, αιχμαλώτους ρύσαι, νοσούντας ίασαι. Των εν βήμασι, και μετάλλοις, και εξορίαις, και πικραίς δουλείαις, και πάση θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων, μνημόνευσον, ο Θεός, και πάντων των δεομένων της μεγάλης σου ευσπλαχνίας, και των αγαπόντων ημάς και των μισούντων, και των εντειλαμένων ημίν τοις αναζήτοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, Και παντός του Λαού σου μνήσθητι, Κύριε, ο Θεός ημών, και επί πάντας έκχεσον τό πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηριάν αιτήματα, Και ων ημείς οκ εμνημονεύσαμεν, δι' άγνοιαν ή λήθην, ή πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός, ο ειδώς έκάστου την ηλικίαν, και την προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλίας μητρός αυτού.

Συ γαρ ει, Κύριε, η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίς των απηλπισμένων, ο των χειμαζομένων σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσούντων ιατρός, Αυτός τοις πάσι τα πάντα γενού, ο ειδώς έκαστον, και το αίτημα αυτού, οίκον, και την χρείαν αυτού, Ρύσαι, Κύριε, την πόλιν και χώραν ταύτην, και πάσαν πόλιν, και χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων, και εμφυλίου πολέμου.

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [δενός], ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σώων, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι πάντων και πασών.

ΙΕΡΕΥΣ

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Επισκοπής Ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας, Μνήσθητι, Κύριε, κατά το πλήθος των οικτιρμών σου, και της εμής αναζιότητος, συγχώρησόν μοι παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον, και μη δια τας εμάς αμαρτίας κωλύσης την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος από των προκειμένων Δώρων, Μνήσθητι, Κύριε, του Πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ Διακονίας, και παντός ιερατικού Τάγματος, και μηδένα ημών κατασχύνης των κυκλούντων το αγιόν σου θυσιαστήριον, Επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου, Κύριε, επιφάνηθι ημίν εν τοις πλουσίοις σου οικτιρμοίς, ενκράτους και επωφελείς τους αέρας ημίν χάρισαι, όμβρους ειρηνικούς τη γη πρόσ καρποφορίαν δώρησαι. Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός σου, παύσον τα σχίσματα των Εκκλησιών, σβέσον τα φρυάγματα των εθνών, τας των αιρέσεων επαναστόσεις ταχέως κατάλυσον, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις την βασιλείαν σου, υιούς φωτός και υιούς ημέρας αναδείξας, Την σην ειρήνην, και την σην αγάπην χάρισαι ημίν, Κύριε ο Θεός ημών, πάντα γαρ απέδωκας ημίν.

Και δος ημίν εν ενί στόματι και μια καρδιά, δοξάζειν και ανυμνείν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Και στραφείς προς τον λαόν, ευλογών αυτόν λέγων

ΙΕΡΕΥΣ

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι μετά του πνεύματός σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίωv δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Οπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θεϊαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Π**αράσχου Κύριε [και μετά από κάθε αίτηση]

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

Ο Θεός ημών, ο Θεός του σώζειν, συ ημάς δίδαξον ευχαριστείν σοι αξίως υπέρ των ευεργεσιών σου, ων εποίησας, και ποιείς μεθ' ημών, Συ, ο Θεός ημών, ο προσδεξόμενος τα Δώρα ταύτα, καθάρισον ημάς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και δίδαξον επιτελείν αγιωσύνην εν φόβω σου, ίνα εν καθαρώ τω μαρτυρίω της συνειδήσεως ημών, υποδεχόμενοι την μερίδα των αγιασμών σου, ενωθώμεν τω αγίω Σώματι και Αίματι του Χριστού σου, Και υποδεξάμενοι αυτά αξίως, σχώμεν τον Χριστόν, κατοικούντα εν ταις καρδίαις ημών, και γενώμεθα ναός του Αγίου σου Πνεύματος, Ναι, ο Θεός ημών, και μηδένα ημών ένοχον ποιήσης των φρικτών σου τούτων και επουρανίων Μυστηρίων, μηδέ ασθενή ψυχή και σώματι, εκ του αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν, αλλά δος ημίν μέχρι της εσχάτης ημών αναπνοής, αξίως υποδέχεσθαι την μερίδα των αγιασμάτων σου, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, την επί του φοβερού βήματος του Χριστού σου, όπως αν και ημείς μετά πάντων των Αγίων, των απ' αιώνός σοι ευαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι των αιωνίων σου αγαθών, ων ητοίμασας τοις αγαπώσί σε, Κύριε.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Και ο Ιερεύς, ο Χορός και όλος ο Λαός λέγων την Κυριακήν Προσευχήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Οτι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Ο Ιερεύς ευλογών τον λαόν

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοι, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Κύριε, ο Πατήρ των οικτιρμών, και Θεός πάσης παρακλήσεως, τους υποκεκλιότας σοι τας εαυτών κεφαλάς ευλόγησον, αγίασον, φρουρήσον, σχύρωσον, ενδυνάμωσον, από παντός έργου πονηρού απόστησον, παντί δε έργω αγαθώ συναψον, και καταξίωσον ακατακρίτως μετασχέιν των αγράντων σου τούτων και ζωοποιών Μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Αμήν.**

Ο Ιερέυς, κλινόμενος την κεφαλή, λέγει την ευχήν ταύτην.

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης της Βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος και ώδε ημίν αοράτως συνών. Και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν του αχράντου Σώματός σου και του τιμίου Αίματος και δι' ημών παντί τω λαώ.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με. [3]

Πρόσχωμεν

Τα Άγια τοις Αγίοις.

ΧΟΡΟΣ

Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

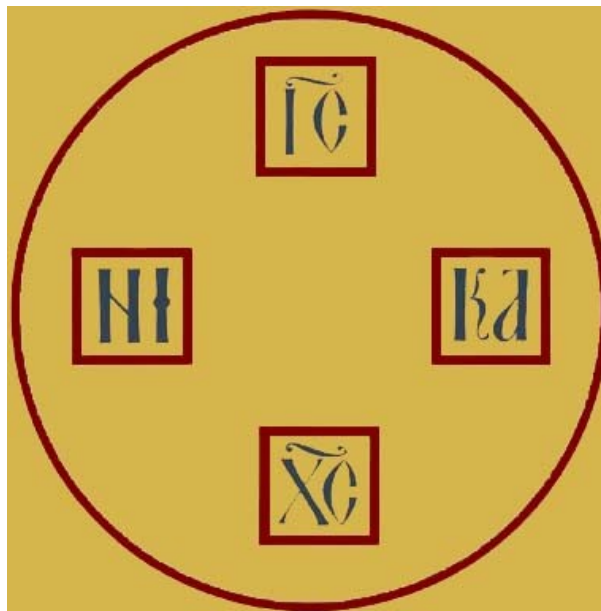
Και καθ' ων χρόνων ο Ιερέυς ετοιμάζει τα Άγια Δώρα, ο Χορός ψάλλει το Κοινωνικόν.

Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. Αλληλούϊα.

Ο Ιερέυς, μετά προσοχής και ευλαβείας, μελίζων, λέγει

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντα αγιάζων.

Μελίσας τον εις χείρας αυτού καθηγιασμένου Άρτον εις τεμάχια τέσσαρα, εναποθέτει αυτά εν τω αγίω Δισκαρίω, ούτως

Ο Ιερέυς λαβών την μερίδα του Αμνού, την έχουσαν χαρακτήρας ΙΣ, ποιοί με αυτήν σταυρόν επάνω του Ποτηρίου λέγων

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Και ούτως εμβάλλει αυτήν εις το άγιον Ποτήριο. Και λαβών το Ζέον και ευλογεί αυτό λέγοντας

Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αιεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και εγχέει εις το άγιον Ποτήριο το ζέον όσο χρειάζεται λέγοντας

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Και υποκλίνας την κεφαλήν, αναγινώσκει ευλαβώς τας Ευχάς της Θείας Μεταλήψεως.

Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος εμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρησον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα

ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και αξιώσόν με ακατακρίτως μετασχείν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

*Ι*δού βαδίζω προς Θεϊαν Κοινωνίαν,
Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία,
Πυρ γαρ υπάρχεις τους αναζίους φλέγον.
Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

*Τ*ου Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Αηστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

*Θ*εουργόν Αίμα φρίζον, άνθρωπε βλέπων,
Ανθραξ γαρ εστί τους αναζίους φλέγων,
Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει,
Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

*Ε*θελζας πόθω με Χριστέ, και ηλλοίωσας τω θείω έρωτι, αλλά κατάφλεζον πυρί αυλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταζίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.

*Ε*ν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο αναζίος; Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθειν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει. Ότι ουκ εστί του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγελων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με, ως φιλόανθρωπος.

*Δ*έσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμα μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, δια το αναζιον είναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

*Τ*ου Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Αηστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Και κάνοντας τρις μετάνοιες λέγει

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. [3]

Και πλησιάζας εις τα Άγια μετά φόβου και τρόμου, λαμβάνει έν μέρος εκ του αγίου Σώματος [ΙΣ] και λέγει

*Ι*δού προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι [.....] τω αναζίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Και ούτω μεταλαμβάνει του εν χερσίν αυτού αγίου Σώματος μετά φόβου και πάσης ευλαβείας, λέγων Αμήν. Και λαμβάνει την Μούσαν, σπογγίζει το χέρι του. Είτα λαμβάνει το μάκτρον και καλώς επιστηρίζας υπό τον πώγωνα αυτού, λαμβάνει συν το μάκτρον το άγιον Ποτήριον και λέγει:

*Ε*τι μεταδίδοταί μοι [.....], τω αναζίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Και μεταλαμβάνει τρίτον εξ αυτού αποσπογγίζας δια του μάκτρον τα χείλη του και το άγιο Ποτήριον λέγων

*Τ*ούτο ήψατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Είτα λαμβάνει το άγιον Δισκάριον και με προσοχή βάλλει τα τμήματα του Αγίου Σώματος, όπερ μελίζει εις μικρά τεμάχια, εις το Άγιον Ποτήριον λέγων

*Α*νάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού αγίαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω, δια παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

*Φ*ωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε. Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει του τόκου σου.

Ω θείας, ω φίλης, ω γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών αμεινός γαρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ην οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερότατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου.

Και εισκομίζει εν τω αγίω Ποτήριον άπαντα τας μερίδας [ήτοι τας μερίδας της Θεοτόκου, των Αγίων και των ψυχών] λέγων

*Α*πόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν

Και παίρει το άγιον Ποτήριον και την Λαβίδα, εξέρχεται δια της Ωραιάς Πύλης και λέγει

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Και γίνεται η μετάληψις σ' όσους βουλόμενοι μεταλαβείν. Μεταδίδοντας την Θεία Κοινωνία, ο Ιερεύς λέγει στο καθένα

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού [δεινός] το Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιων. Αμήν.

Εν δε τω κοινωνείν τους πιστούς ο Χορός ψάλλει
ΧΟΡΟΣ

Σώμα Χριστού μεταλάβετε, πηγής αθανάτου γεύσασθε. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερον, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Και μετά το κοινωνήσαι πάντας τους βουλόμενους, ο Ιερεύς ευλογεί τον λαόν λέγοντας

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

ΧΟΡΟΣ

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αυτή γαρ ημάς έσωσεν.

Και ο Ιερεύς επιστρέφει το άγιον Ποτήριον εις την αγίαν Τράπεζα, λαμβάνει το θυμιατήριον και θυμιά τρις τα Άγια λέγων τρις

ΙΕΡΕΥΣ

Υψώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου.

Και λαβών το Δισκάριον και το Ποτήριον λέγει χαμηλοφώνως

Ευλογητός ο Θεός ημών,

Και στραφείς προς τον λαόν λέγει εκφώνως

Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Και αποτίθησιν αυτά επί της ιεράς Προθέσεως.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Πληρωθήτω το στόμα ημών αινέσεως σου, Κύριε, όπως υμνήσωμεν την δόξαν σου, ότι ηξίωσας ημάς μετασχείν των αγίων, αρχάντων, αθανάτων και ζωοποιών μυστηρίων σου. Στήριζον ημάς εν τω σω αγιασμό, όλην την ημέραν μελετάν την δικαιοσύνην σου. Αλληλούϊα.
[3]

ΙΕΡΕΥΣ

Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

Ευχαριστούμεν σοι, Κύριε, ο Θεός ημών, επί τη μεταλήψει των αγίων, αχρόντων, αθανάτων, και επουρανίων σου Μυστηρίων, α έδωκας ημίν επ' ευεργεσία, και αγιασμό, και ίάσει των ψυχών και των σωμάτων ημών, Αυτός, Δέσποτα των απάντων, δος γενέσθαι ημίν την κοινωνίαν του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας, εις ίασιν ψυχής και σώματος, εις αποτροπήν παντός εναντίου, εις περιποίησιν των εντολών σου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, την επί του φοβερού βήματος του Χριστού σου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω

Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν. -

ΙΕΡΕΥΣ: Εν ειρήνη προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [3] Πάτερ Άγιε, ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο θυσίαν αιnéσεως και λατρείαν ευάρεστον, την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδιά Χριστέ ο Θεος ημών, ο, Αμνός και Υιός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ο μόσχος ο άμωμος, ο μη δεχόμενος αμαρτίας ζυγόν και τυθείς δι' ημάς εκών, ο μελιζόμενος και μη διαιρούμενος, ο εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος, τους δε εσθιοντας αγιάζων, ο εις ανάμνησιν του εκουσίου Πάθους σου, και της ζωοποιού τριμέρου Εγέρσεώς σου, κοινωνούς ημάς αναδείξας των αρρήτων και αναδείξας των αρρήτων και επουρανίων και φρικτών σου Μυστηρίων, του αγίου σου Σώματος και του τιμίου σου Αίματος, τήρησον ημάς τους δούλους σου, τους διακόνους, τους άρχοντας ημών, τον στρατόν, και τον περιεστώτα λαόν, εν τω σω αγιασμό, Και δος ημίν εν παντί χρόνω και καιρώ μελετάν την σην δικαιοσύνην, όπως, προς το σον θέλημα οδηγηθέντες και τα ευάρεστά σοι ποιήσαντες, άξιοι γενώμεθα και της εκ δεξιών σου παραστάσεως, όταν ελεύση κρίναι ζώντας και νεκρούς, Τους εν αιχμαλωσία αδελφούς ημών ανάρρυσαι, τους εν ασθενεία επίσκεψαι, τους έν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, και τας προαναπαυσαμένας ψυχάς επ' ελπίδι ζωής αιωνίου ανάπαυσον, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου, και πάντων των δεομένων της σης βοηθείας επάκουσον, ότι συ ει ο δοτήρ των αγαθών, και σόι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί, και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. [3]

Είτα εισέρχεται ο Ιερεύς εις την αγίαν Πρόθεσιν και αναγιγνώσκει την ευχήν ταύτην

Ηγνυσαι και τετέλεσαι, όσον εις την ημετέραν δύναμιν, Χριστέ, ο Θεός ημών, το της σης οικονομίας μυστήριον, έσχομεν γαρ του θανάτου σου την μνήμην, είδομεν της Αναστάσεώς σου τον τύπον, ενεπλήσθημεν της ατελευτήτου σου ζωής, απηλάσσαμεν της ακενώτου σου τρυφής, ης και εν τω μέλλοντι αιώνι πάντας ημάς καταξιοθήναι ευδόκησον, χάριτι του ανάρχου σου Πατρός, και του αγίου και αγαθού, και ζωοποιού σου Πνεύματος, νυν, και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

Ο Ιερεύς εξερχόμενος ευλογεί τον λαόν λέγων

Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον.[3] Πάτερ Άγιε ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

[Ο Αναστάς εκ νεκρών] Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου Βαρνάβα - ιδρυτού και προστάτου της Αγιωτάτης Εκκλησίας της

Κύπρου, του εν αγίοις πατρός ημών Βασιλείου Αρχιεπισκόπου Καισαρίας, ουρανοφάντορος τού Μεγάλου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, [του αγίου της ημέρας] ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων των Αγίων, ελεήσει και σώσει ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

ΧΟΡΟΣ

Στερεώσει Κύριος ο Θεός την αγίαν και αμώμητον πίστιν των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών, συν τη αγία Εκκλησία και κόμη ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Αιωνία η μνήμη των μακαρίων και αοιδίμων κτητόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης και πάντων των ορθοδόξων.

ΙΕΡΕΥΣ

Η Αγία Τριάς διαφυλάξει τον λαόν Αυτής εν ειρήνη, πάντοτε, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Τον ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς, Κύριε φύλαττε εις πολλά έτη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Προσφερομένου δε του Αντιδώρου εις ένα έκαστον πιστόν Ο Ιερεύς λέγει

Ευλογία Κυρίου και έλεος αυτού έλθει επί σε.

Εις τον τελευταίως λαβόντα επιλέγει

Τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.